

Lähtettäjä / Avsändare
 SUOMEN RIISTAKESKUS
 Sompiontie 1
 00730 HELSINKI
 029 431 2001

PÄÄTÖS

Pvm Nro
 01.04.2026 2026-1-000-40287-0

Vastaanottaja / Mottagare
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

POIKKEUSLUPA RIISTANISÄKKÄILLE

HAKIJA XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

HAKEMUS Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti:
 Haettava lupa voimassa 1 vuotta
 Eläinlaji ja lupamäärä:
 susi 1 kpl
 Eläinlaji ja haettu lupa-aika:
 susi 31.3.2026 - 30.4.2026
 Hakemusalue:
 Pinta-ala 149997 ha
 Alueen sanallinen määrittely Ivalon paliskunnan alue. Rajajoosepin tien pohjoispuoli, paliskunnan rajaa myötäillen Inarinjärvellä ja itä raja

Poikkeusperusteet:

SUSI

Haen poikkeuslupaa ML 41 a §:n 1 momentin mukaisesti:
 -porotaloudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi

Kielletyt menetelmät:

- Haen lupaa poiketa metsästyslain 32 §:ssä säädetyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista seuraavasti:
 Moottorikelkan, mönkijän ja helikopterin käyttö.
- Haen lupaa poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädetyistä pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista seuraavasti:
 Keinovalon käyttö.
- Haen lupaa poiketa metsästyslain 35 §:ssä säädetyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä seuraavasti:
 Aseen kuljetus mönkijässä, moottorikelkassa ja helikopterissa.

Hakemuksen perustelut Syy siitä, miksi mm. kielletyt pyyntivälineet ja pyyntimenetelmät ovat tarpeen:
 - susi: Välimatkat ovat pitkiä ja pyynti voi tapahtua pimeään aikaan
 Selvitys hakemuksen perusteena olevasta vahingosta tai muusta perusteesta

Vahingon suuruus:

- susi: 5000 €

Selvitys vahingosta:

- susi: Vahinkoja löytynyt 3 kpl.

Keino tai toimenpide:

- susi: Oltu edellisen suden poikkeuslupa pyynnissä. Alueella ollu kaksi sutta. Eri suden jäljiltä löytynyt raadot.

Toimenpiteen vaikutukset:

- susi: Ei vaikutusta

Poikkeusluvun kohteena olevan eläinlajin kannan tila ja käyttäytyminen alueella:

Yksilömäärä:

- susi: 1

Kuvaus käyttäytymisestä:

- susi: Poroja tappaa ja syö.

Välitoimenpiteet

31.3.2026 Tietopyyntö, Sähköposti

Suomen riistakeskus on pyytänyt metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 2 §:n nojalla tietoja Inarin kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen vastaanottamista ilmoituksista ja suorittamista toimenpiteistä hakemusalueella liittyen suden aiheuttamiin porovahinkoihin.

31.3.2026 Vastaus, Sähköposti

Inarin kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen on toimittanut pyydetty tiedot.

31.3.2026 Selvityspyyntö, Sähköposti

Suomen riistakeskus on pyytänyt hakijalta selvitystä.

Hakemusalueelta on pyydetty vahinkoperusteisella poikkeusluvalla yksi susi 30.3.2026. Suomen riistakeskus on pyytänyt hakijalta selvitystä siitä, mihin perustuen 31.3. ilmoitetut poron raadot, ovat hakemukseen kirjatun mukaisesti toisen suden aiheuttamia.

31.3.2026 Selvitys, Sähköposti

Hakija on antanut pyydetyn selvityksen hakemuksen kohteena olevan suden aiheuttamista vahingoista ja 30.3.26 saaliiksi saadun suden liikkumisesta.

31.3.2026 Tietopyyntö, Sähköposti

Suomen riistakeskus on pyytänyt Inarin kunnan maaseutuelinkeinoviranomaista toimittamaan päivitetty vahinkotiedot 1.4.2026.

1.4.2026 Vastaus, Sähköposti

Inarin kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen on toimittanut pyydetty tiedot.

1.4.2026 Selvityspyyntö ja selvitys, Puhelin

Hakijalta on pyydetty lisäselvitystä liitteenä toimitetun suden reitin osalta siitä, mitä ajanjaksoa piirretty suden kulkureitti kuvaa. Hakijan mukaan

kulkureitti kuvaa ajanjaksoa 29.9.-30.3.2026.

Hakija on lisäksi täydentänyt hakemusaikaa siten, että lupa voidaan myöntää 31 vrk. ajanjaksolle.

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää poikkeusluvan seuraavasti:

Susi 1 kpl 1.4.2026 - 1.5.2026

Poikkeusedellytys

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 2 kohta: viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi

Poikkeusluvalla voidaan metsästää yksi erityisen merkittäviä porovahinkoja aiheuttanut susi poikkeuslupa-alueelta edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueella siihen muutoin säännösten edellyttämä oikeus.

Poikkeuslupa-alue on päätöksen karttaliitteen mukainen.

Lisäksi Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää hakijalle metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain 32 §:ssä säädettyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista seuraavasti: suden pyynnissä saa käyttää metsästyslain 32 §:n 1 ja 2 momenttien estämättä maalla kulkevaa moottorikäyttöistä ajoneuvoa (moottorikelkka ja mönkijä) ja ilma-alusta (helikopteri) eläimen hätyyttämiseen ja jäljittämiseen sekä ampua maalla kulkevasta moottorikäyttöisestä ajoneuvosta (moottorikelkka ja mönkijä) tai ilma-aluksesta (helikopteri) tai niiden suojasta.

Lisäksi Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää hakijalle metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädetystä seuraavasti: suden pyynnissä on sallittu keinotekoiset valonlähteet.

Lisäksi Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää hakijalle metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain 35 §:ssä säädettyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä seuraavasti: metsästysasetta saa kuljettaa maastossa metsästyslain 35 §:n 3 momentin estämättä maalla kulkevalla moottorikäyttöisellä ajoneuvolla (moottorikelkka ja mönkijä). Moottorikelkassa tai mönkijässä moottorin käydessä metsästysaseen on kuitenkin oltava lataamaton ja sijoitettuna suojukseen tai suojattuun tilaan.

Suomen riistakeskus on päättänyt antaa luvan poiketa metsästyslain 35 §:n 2 momentin kiellosta suden välittömässä lopettamistilanteessa, jolloin metsästysase voi olla maalla kulkevassa moottorikäyttöisessä ajoneuvossa (moottorikelkka ja mönkijä) ja ilma-aluksessa (helikopteri) moottorin käydessä ladattuna ja sijoittamattomana suojukseen tai suojattuun tilaan.

Ehdot

Poikkeusluvan ehdot ovat seuraavat:

Tämän poikkeusluvan nojalla voidaan tappaa yksi susi poikkeuslupa-alueelta edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueella siihen muutoin metsästyslain säännösten edellyttämä oikeus.

Poikkeusluvan käyttäjän tulee ottaa huomioon, että oikeudesta metsästää luonnonsuojelulain mukaisilla suojelualueilla on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen säädetään tai määrätään.

Poikkeuslupan käyttötarkoituksen vuoksi lupaa ei saa käyttää kaupallisessa tarkoituksessa.

Poikkeuslupan saajan on nimettävä metsästyslain 30 §:n perusteella metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästysasetuksen 23 §:n 3 momentin mukaan karhun, suden, ahman ja ilveksen metsästyksen johtajan tulee: 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat; 2) antaa metsästykseseen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä; sekä 3) huolehtia, että poikkeuslupan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Metsästysasetuksen 23 §:n 4 momentin mukaan suden metsästyksen johtajasta ja varajohtajista on poikkeuslupan saajan ilmoitettava kirjallisesti ennen metsästyksen alkamista asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle. Ilmoitus tehdään asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle sähköpostilla (inari@rhy.riista.fi).

Metsästysasetuksen 23 §:n 5 momentin mukaan seuruemetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä. Metsästyksen johtajan tai varajohtajan ei kuitenkaan ole oltava läsnä, jos metsästys tapahtuu vahtimalla. Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

Poikkeuslupan nojalla pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava Lapin poliisilaitokselle, Lapin rajavartiostolle sekä Metsähallituksen erätarkastajalle ennen pyyntiin ryhtymistä. Jokaiselta pyyntipäivältä on ilmoitettava sinä päivänä poikkeuslupan nojalla pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet Lapin poliisilaitokselle, Lapin rajavartiostolle sekä Metsähallituksen erätarkastajalle ennen pyyntiin ryhtymistä. Lisäksi joka päivä pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava Lapin poliisilaitokselle ja Lapin rajavartiostolle sekä Metsähallituksen erätarkastajalle. Pyyntialue on ilmoitettava niin, että ilmoituksen perusteella löytää pyyntiin sinä päivänä osallistuvat metsästäjät (esimerkiksi koordinaattitieto pyyntiinlähtöpaikasta, tai kunta ja peruskartassa lähimpänä pyyntialuetta olevat kaksi paikannimeä). Lisäksi jokaisen pyyntipäivän jälkeen tulee tehdä ilmoitus metsästyksen päättymisestä edellä mainituille tahoille. Ilmoitus lähetetään Lapin poliisilaitokselle osoitteisiin kirjaamo.lappi@poliisi.fi ja pyyntiinlahto ilmoitukset.oulu@poliisi.fi sekä Lapin rajavartiostolle osoitteeseen joke.lr@raja.fi sekä Metsähallituksen erätarkastajalle osoitteeseen janne.kaikkonen@metsa.fi

Mikäli metsästysalue ulottuu rajavyöhykkeelle, tulee huolehtia rajavyöhykeluvan hakemisesta Suomi.fi -palvelun kautta hyvissä ajoin ennen metsästyksen aloittamista

Poikkeuslupa oikeuttaa käyttämään pyynnissä metsästyslain 32 §:n 1 ja 2 momenttien ja 35 §:n 2 ja 3 momenttien estämättä yhteensä enintään kymmentä (10) moottorikelkkaa tai mönkijää ja yhtä (1) helikopteria.

Moottoriajoneuvossa moottorin käydessä metsästysaseen on kuitenkin oltava lataamaton ja sijoitettuna suojukseen tai suojattuun tilaan lukuun ottamatta suden välitöntä lopettamistilannetta.

Poikkeuslupan käyttäjän tulee ottaa huomioon, että moottoriajoneuvon käyttö maastossa edellyttää maanomistajan lupaa.

Poikkeuslupa oikeuttaa käyttämään pyynnissä metsästyslain 33 §:n estämättä keinotekoisia valonlähdettä.

Lukuun ottamatta edellä mainittuja poikkeuksia pyynnissä ja eläimen tappamisessa on sallittu käyttää ainoastaan metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä sallittuja pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä.

Poikkeusluvan nojalla saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on toimitettava Luonnonvarakeskukselle oheisena liitteenä olevan ohjeen mukaisesti. Poikkeusluvan saajan on otettava yhteyttä Luonnonvarakeskuksen suurpetotutkimukseen asiasta sopimiseksi.

Poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle, poliisille, Lapin rajavartiostolle ja Metsähallituksen erätarkastajalle poikkeusluvan nojalla tapahtuneen pyynnin tuloksesta. Ilmoitus on tehtävä Suomen riistakeskukselle ensisijaisesti oma.riista.fi -palvelussa tai jos sen käyttäminen ei ole mahdollista, niin vaihtoehtoisesti sähköpostilla Suomen riistakeskuksen Lapin aluetoimistolle osoitteeseen lappi@riista.fi. Ilmoitus poliisille toimitetaan sähköpostilla osoitteeseen kirjaamo.lappi@poliisi.fi ja pyyntiinlahtoilmoitukset.oulu@poliisi.fi, Lapin rajavartiostolle sähköpostilla osoitteeseen joke.lr@raja.fi sekä Metsähallituksen erätarkastajalle sähköpostilla janne.kaikkonen@metsa.fi;

- 1) ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi,
- 2) taikka jos riistaeläimet ovat jääneet pyydystämättä, ensimmäisenä arkipäivänä poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä.

Ilmoituksessa on mainittava tämän poikkeusluvan numero, saalisyksilö, sen sukupuoli, pyyntiajankohta ja pyyntipaikan koordinaatit. Lisäksi tulee ilmoittaa metsästäjän nimi ja metsästäjännumero.

Lisäksi saalisilmoitus on tehtävä välittömästi tekstiviestillä Suomen riistakeskuksen Lapin aluetoimistolle, Lapin rajavartiostolle ja Metsähallituksen erätarkastajalle. Kun saaliina on susi, tekstiviestillä on ilmoitettava pyynnin aloituspaikka ja pyyntipaikan koordinaatit. Suomen riistakeskuksen puhelinnumero on 029 431 2304, Metsähallituksen erätarkastajan puhelinnumero on 040 532 2663 ja Lapin rajavartioston puhelinnumero +358 50 456 1402.

Metsään haavoittuneena jääneestä sudesta on viipymättä ilmoitettava poliisille ja Suomen riistakeskuksen Lapin aluetoimistolle.

Jos pyynnissä saadaan saaliiksi pannoitettu susi, on panta toimitettava saaliiksi saadun suden mukana Luonnonvarakeskukselle.

Pyynnissä on muutoin noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä määrätään. Lisäksi on noudatettava, mitä muussa lainsäädännössä säädetään sekä niitä yksityisoikeudellisiin sopimuksiin perustuvia ehtoja, jotka on asetettu luvansaajan aluetta koskeviin metsästysoikeuksiin tai -lupiin.

Päätöksen perustelut

Keskeiset sovelletut säännökset:

Metsästyslain (615/1993) 37 §:n mukaisesti, jos riistaeläimen kannan säilymisen tai riistaeläinlajin häiritsemättömän lisääntymisen turvaaminen

sitä edellyttää, riistaeläinlaji on rauhoitettava määräajaksi tai toistaiseksi. Rauhoitettavista riistaeläinlajeista ja niiden rauhoitusajoista säädetään valtioneuvoston asetuksella. Rauhoitusaikana riistaeläintä ei saa metsästää tai vahingoittaa eikä soidinta, pesintää tai poikasia saa häiritä. Susi on rauhoitettu metsästysasetuksen (666/1993) 24 §:n 1 momentin 26 kohdan mukaan helmikuun 11 päivästä marraskuun 30 päivään.

Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädetyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä tai saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella:

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi,
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi,
- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle tai
- 4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Metsästyslain 41 §:n 2 momentin mukaan Suomen riistakeskus voi myös muulloin kuin 37 §:n nojalla säädettyinä rauhoitusaikana myöntää 41 a §:n 1 momentissa, 41 b §:n 1 momentissa ja 41 c §:ssä säädetyin edellytyksin poikkeusluvan riistaeläimen tai rauhoittamattoman eläimen häiritsemiseen, pyydystämiseen tai tappamiseen.

Metsästyslain 41 §:n 1 momentin mukaan lupaharkinnassa voidaan ottaa huomioon riistaeläinlajeja ja niiden elinympäristöjen hoitoa koskevat hoitosuunnitelmat, joiden toimenpiteillä otetaan huomioon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (luontodirektiivi) 2 artikla.

Suomen riistakeskus voi metsästyslain 41 a §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan myös poiketa 32 §:ssä säädetyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädetyistä pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista, 34 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen säännöksistä, 35 §:ssä säädetyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä ja 51 §:n 1 momentissa säädetyistä koiran kiinnipitovelvollisuudesta.

Metsästyslain 41 a §:n 2 momentin mukaan saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen tulee hävittää riistaeläin, luovuttaa se yleishyödylliseen tarkoitukseen tai myydä valtion lukuun.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeusluvan hakemisesta, 2 §:ssä poikkeamisen edellytysten arvioinnista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeusluvan myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeusluvan voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston

asetuksen 2 §:n 1 momentin mukaan Suomen riistakeskuksen on metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1–3 kohdassa säädettyjä poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvitettävä:

- 1) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin kanta tai kannan tila haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko maassa ja karhun, suden, ilveksen ja ahman kohdalla myös lajin biologiset ominaispiirteet,
- 2) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen haetulla poikkeuslupa-alueella,
- 3) tarvittaessa viranomaisen, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeusluvan hakuperusteeseen ja
- 4) metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa turvattavan lajin kanta maakunnassa ja koko maassa sekä lajin biologiset ominaispiirteet ja lajin elinvoimaisuuteen liittyvät uhat.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n 3 momentin mukaan Suomen riistakeskuksen on kirjattava 1 momentissa tarkoitettun selvityksen keskeiset tulokset poikkeuslupapäätökseen.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n 4 momentin mukaan Suomen riistakeskuksen on 1 momentissa säädetyksi lisäksi poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvitettävä muiden tyydyttävien ratkaisujen mahdollisuus. Muuna tyydyttävänä ratkaisuna ei pidetä karhua, sutta, ilvestä ja ahmaa koskevan poikkeusluvan kohdalla yksilön tai yksilöiden loukuttamista tai nukkuttamista ja siirtämistä toisaalle. Metsästyslain 41 a §:n 5 momentin mukaan 41 a §:n 1 momentin säännöksiä sovellettaessa muuksi tyydyttäväksi ratkaisuksi ei myöskään katsota 41 a §:n 4 momentissa tarkoitettua rauhoituksesta poikkeamista eikä 10 §:n 1 momentissa tarkoitettua metsästystä, jotka järjestetään alueellisen kiintiön perusteella.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a–41 d §:ssä säädetyt poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät. Jos vahinkoa tai uhkaa aiheuttavan karhu-, susi-, ilves- tai ahmayksilön tunnistaminen ei sääolosuhteista, lajin biologisista ominaispiirteistä tai muusta perustellusta syystä johtuen ole mahdollista, voidaan poikkeuslupa myöntää kohdentamatta poikkeuslupaa tiettyyn yksilöön.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 2 momentin mukaan metsästyslain 41 a §:n 1 momentin perusteella myönnettyssä sutta koskevassa poikkeusluvassa on määrättävä, että pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava alueen poliisilaitokselle ennen pyyntiin ryhtymistä ja että jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava poliisilaitokselle. Jos pyynti tapahtuu kunnassa, johon kuuluu rajavyyhykettä, edellä mainitut tiedot on määrättävä ilmoitettavaksi myös rajavartiolaitokselle.

Lisäksi metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n 1 momentissa säädetään, että poikkeuslupa voidaan myöntää enintään 31 vuorokauden ajaksi.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen

riistakeskukselle ja poliisille ahman, ilveksen, karhun, saukon ja suden pyynnin tuloksesta ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä. Ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä ja pyyntipaikan koordinaatit. Nisäkkäiden osalta on ilmoitettava myös pyyntiajankohta ja sukupuoli.

Lisäksi metsästyslain 38 b §:n mukaan on saalisrekisteriin ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjännumero.

Metsästyslain 30 §:n 1 momentin mukaan hirvieläimen ja suden pyyntiluvan sekä suden, karhun, ahman ja ilveksen poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Kun suden metsästys taikka karhun tai ilveksen rauhoituksesta poikkeaminen järjestetään alueellisen kiintiön perusteella, metsästykseseen tai rauhoituksesta poikkeamiseen osallistuvan on huolehdittava siitä, että metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia on nimetty. Metsästykseseen osallistuva henkilö on velvollinen noudattamaan metsästyksen johtajan antamia määräyksiä. Metsästyksen johtaja saa kieltää metsästykseseen osallistumisen henkilöltä, joka ei noudata annettuja määräyksiä.

Metsästyslain 30 §:n 2 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella säädetään metsästyksen johtajan ja varajohtajien nimeämisestä, näiden ilmoittamisesta asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle tai Suomen riistakeskukselle, läsnäolosta metsästystapahtumassa sekä metsästyksen johtajan tehtävistä.

Metsästysasetuksen 23 §:n 3 momentin mukaan suden metsästyksen johtajan tulee:

- 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat,
- 2) antaa metsästykseseen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä ja
- 3) huolehtia, että poikkeusluvan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Metsästysasetuksen 23 §:n 4 momentin mukaan suden metsästyksen johtajasta ja varajohtajista on poikkeusluvan saajan ilmoitettava kirjallisesti ennen metsästyksen alkamista asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle.

Metsästysasetuksen 23 §:n 6 momentin mukaan seuruemetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä. Metsästyksen johtajan tai varajohtajan ei kuitenkaan ole oltava läsnä, jos metsästys tapahtuu vahtimalla. Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien ja 41 a §:n 4 momentissa tarkoitettujen alueellisen kiintiön nojalla pyydettävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä riistaeläinlajeja tai poikkeusluvan myöntämisperustetta rajoitus koskee, suurimmasta sallitusta saalismäärästä, saalisyksilöiden sukupuolesta ja iästä sekä alueesta, jota rajoitus koskee. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettujen poikkeusluvan ja 41 a §:n 4 momentissa tarkoitettujen alueellisen kiintiön päämäärästä ja alueesta, jota päämäärä koskee, sekä poikkeuksen kohteena olevan lajin suotuisan suojelutason viitearvosta.

Edellä olevaan kappaleeseen viitaten Suomen riistakeskus toteaa, että tällä hetkellä ei ole voimassa olevaa maa- ja metsätalousministeriön asetusta poikkeusluvalla sallittavasta sudenmetsästyksestä poronhoitoalueella. Näin ollen poronhoitoalueella Suomen riistakeskus voi myöntää poikkeuslupia mm. erityisen merkittävien porovahinkojen estämiseksi tai muissa EU:n luontodirektiivin mahdollistamissa tilanteissa. Tapauskohtaisesti on kuitenkin harkittava ennen päätöksen tekemistä, onko muuta tyydyttävää ratkaisua ja haittaako metsästyksen suotuisan suojelun tason säilyttämistä tai saavuttamista.

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö on linjannut susikannan hoitoa Suomen susikannan hoitosuunnitelmassa. Susikannan hoitosuunnitelma on vahvistettu 5.11.2019.

Natura-arvioinnin tarve:

Natura-arviointia ei ole tarve tehdä, koska Suomella on poikkeus suden osalta luontodirektiivin II-liitteen velvoitteista.

Suotuisa suojelutaso:

Suden suojeluasema muuttui vuonna 2025 luontodirektiivissä. Susi siirtyi luontodirektiivin liitteestä IV (lajit, jotka edellyttävät tiukkaa suojelua) liitteeseen V (lajit, joiden ottaminen luonnosta voi vaatia hyödyntämisen sääntelyä).

Luontodirektiivin liitteessä V olevat lajit eivät ole yhtä tiukasti suojeltuja kuin liitteen IV lajit. Luontodirektiivi lähtökohtaisesti sallii liitteen V lajien metsästyksen. Liitteen V lajien suojelutason tilaa on kuitenkin aktiivisesti seurattava. Jos seuranta osoittaa sen tarpeelliseksi, on jäsenvaltion toteutettava tarpeellisia toimenpiteitä suojelutason turvaamiseksi. Tällaisia toimenpiteitä voivat olla muun muassa lupajärjestelmä, rauhoitusaika sekä paikallinen tai väliaikainen rauhoittaminen. Toisin sanoen suden metsästys on lähtökohtaisesti mahdollista, kunhan samalla huolehditaan siitä, että suden suotuisa suojelutaso ei vaarannu.

Luontodirektiivin mukaan lajin suojelun taso katsotaan suotuisaksi, kun kyseisen lajin kannan kehittymistä koskevat tiedot osoittavat, että tämä laji pystyy pitkällä aikavälillä selviytymään luonnollisten elinympäristöjensä elinkelpoisena osana, ja lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene eikä ole vaarassa pienentyä ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa, ja lajin kantojen pitkäaikaiseksi säilymiseksi on ja tulee todennäköisesti olemaan riittävän laaja elinympäristö. Suotuisan suojelun tason määrittely tehdään luontodirektiivin 17 artiklan mukaisessa menettelyssä. Sen mukaisesti jäsenvaltioiden on raportoitava EU:n komissiolle joka kuudes vuosi luontotyyppien ja lajien tilasta ja kehityksestä eli suojelutasosta.

Viimeisin suden suojelutason arviointi on tehty vuosia 2019–2024 koskevassa luontodirektiivin 17 artiklan mukaisessa raportissa, joka on toimitettu Euroopan komissiolle lokakuussa 2025. Sen mukaan susi arvioitiin olevan suotuisalla suojelun tasolla boreaalisella vyöhykkeellä. Alpiinisella vyöhykkeellä suden arvioitiin olevan epäsuotuisalla suojelun tasolla. Samassa yhteydessä komissio edellytti jäsenmaita ensi kertaa

arvioimaan komission raportointiohjeistuksen mukaisesti myös lajien niin sanotut suotuisan suojelutason viitearvot. Suomen susikannan suotuisan suojelutason viitearvoksi määritettiin raportissa 273 sutta. Viitearvolla tarkoitetaan maaliskuussa kokonaan Suomessa poronhoitoalueen ulkopuolella elävien susien määrää, johon lisätään myös puolet Suomen ja Venäjän rajalla elävien susireviirien susista.

Luonnonvarakeskus on todennut lausunnossaan maa- ja metsätalousministeriölle luonnoksesta alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta suden metsästyksestä metsästysvuonna 2025–2026 muun muassa seuraavaa: ”Kannanhoidollisen metsästyksen ennustettu vaikutus maaliskuun 2026 susikannan kokoon. Lukessa on kehitetty malli, jonka avulla päätöksentekijä voi vertailla erilaisten metsästystä koskevien skenaarioiden arvioituja vaikutuksia Suomen susikannan tulevaan kehitykseen. Luke huomauttaa, että asetusluonnoksen metsästyskiintiössä ei mainita, mikä suhde kiintiömetsästyksen tuottamalla kuolleisuudella on muuhun pyynnin aiheuttamaan kuolleisuuteen (poikkeusluvut, poliisin päätökset) eikä muuhun ilmi tulevaan kuolleisuuteen.

Metsästysvuonna 2015–2016 kannanhoidollisen metsästyksen saalis oli 42 sutta, mutta kokonaiskuolleisuus kasvoi tästä 80 %, eli nousi 76 yksilöön. Ennustemalli kuitenkin käsittelee myös mahdollisuuden, että vastaava tilanne voisi syntyä uudelleen. Mallissa muu kuolevuus ja samalla vuotuinen kokonaiskuolleisuus voi vaihdella voimakkaasti (25–55 %), kuten on tapahtunut vuosina 1990–2025. Ennuste huomioi siis esimerkiksi sen, että on tavallista pienempi vahinkoperusteisten lupien tarve (kannanhoidollinen metsästys poistaisi vahinkoja aiheuttavia susia), tai että se on suurempi (kannanhoidollinen metsästys hajottaisi laumoja ja synnyttäisi suuremman määrän vahinkoja aiheuttavia susia).

Mallinnuksen tuloksista voidaan päätellä, että tammikuulle ajoitettu 74 suden kaataminen vastaisi suuruusluokaltaan noin 2 % todennäköisyyttä sille, että susien lukumäärä on maaliskuussa 2026 pienempi kuin maa- ja metsätalousministeriön asettama susikannan suotuisan suojelutason viitearvo 273 yksilöä. Mikäli esitetty kiintiö ylittyisi, ja susia kaatuisikin esimerkiksi sata yksilöä, suotuisan suojelutason viitearvo alittuisi maaliskuussa 2026 noin 5 % todennäköisyydellä.” Lopullinen kiintiömetsästyksen saalis oli 81 sutta.

Edellä oleva kun otetaan huomioon, niin Luonnonvarakeskuksen mallinnuksen mukaan on hyvin pieni todennäköisyys sille, että susien lukumäärä olisi alle suotuisan suojelutason viitearvon maaliskuussa 2026. Mallinnuksessa onkin otettu huomioon myös muu kuolleisuus kuin kiintiöpyynnissä tapahtuva kuolleisuus, kuten Suomen riistakeskuksen poikkeusluvista ja poliisin päätöksistä johtuva kuolleisuus sekä muu ilmi tuleva kuolleisuus.

Elokuun 2025 alussa alkaneen metsästysvuoden 2025–2026 aikana on Suomen riistakeskuksen tietoon tullut 70 kuollutta sutta, joista 35 poronhoitoalueella ja 35 muualla maassa pois lukien kiintiömetsästyksessä kaadetut yksilöt.

Aiempien vuosien osalta tiedossa oleva susien kuolleisuus on ollut seuraava:

Metsästysvuonna 2017–18 yhteensä 27 sutta, joista 8 poronhoitoalueelta ja 19 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2018–19 yhteensä 25 sutta, joista 12 poronhoitoalueelta ja 13 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2019–20 yhteensä 35 sutta, joista 17 poronhoitoalueelta ja 18 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2020–21 yhteensä 43 sutta, joista 21 poronhoitoalueelta ja 22 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2021–22 yhteensä 41 sutta, joista 24 poronhoitoalueelta ja 17 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2022–23 yhteensä 65 sutta, joista 48 poronhoitoalueelta ja 17 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2023–24 yhteensä 74 sutta, joista 52 poronhoitoalueelta ja 22 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2024–25 yhteensä 84 sutta, joista 35 poronhoitoalueelta ja 49 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Verrattaessa Luonnonvarakeskuksen viimeisimpiä kanta-arvioita ja otettaessa huomioon vuotuinen tietoon tullut kuolleisuus, voidaan todeta, että tällä päätöksellä sallittu suden tappaminen ei vaaranna suotuisan suojelun tason säilyttämistä. Lisäksi kun tarkastellaan viime vuosina susille aiheutunutta kuolleisuutta ja susikannan kehitystä, voidaan todeta, että edellisten metsästysvuosien kuolleisuusmäärät eivät ole vaarantaneet susipopulaation kehittymistä pitkällä aikavälillä. Tähän liittyen Suomen riistakeskus seuraa jatkuvasti susipopulaatioon liittyvää kuolleisuutta ja mitoittaa tapauskohtaisilla päätöksillä sallittavan pyynnin poikkeusluvilla saadun saaliin ja muun kuolleisuuden suhteen siten, että susipopulaation kehittyminen ja vakaus elinympäristössään pystytään turvaamaan pitkällä aikavälillä.

Edellä olevan perusteella Suomen riistakeskus katsoo, että tällä päätöksellä sallittu toiminta suhteutettuna asetettuun suotuisan suojelutason viitearvoon (273 sutta) sekä todettuun kuolleisuuteen kanta-arvion jälkeen ja ennakoitavissa olevaan kuolleisuuteen, ei haittaa suotuisan suojelutason säilyttämistä tarkasteltavalla luonnonmaantieteellisellä alueella (ns. boreaalinen eliömaantieteellinen vyöhyke), mikä on se maantieteellinen taso, jolla tämän päätöksen vaikutusta suotuisan suojelun tasoon arvioidaan suden osalta.

Poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin kanta haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko valtakunnassa:

Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän kanta-arvion (30.9.2025) mukaan maaliskuussa 2025 Suomessa arvioidaan olleen 430 (413–465) sutta. Arvio yksilömäärästä on noin 46 prosenttia suurempi kuin maaliskuuta 2024 koskeva arvio.

Suomessa oli maaliskuussa 2025 rajareviirit mukaan lukien yhteensä 76 (90 % todennäköisyysväli: 73–79) parien ja perhelaumojen muodostamaa susireviiriä. Näistä perhelaumojen asuttamia oli 57 (54–61) ja susiparien asuttamia 19 (15–22).

Susikanta painottuu edelleen voimakkaasti lounaiseen Suomeen. Maaliskuussa 2025 läntisen Suomen kannanhoitoalueella tavattiin 45 (42–47) perhelauman ja 10 (7–12) kahden suden asuttamaa reviiriä.

Itäisen Suomen kannanhoitoalueella laumareviirejä oli maaliskuussa yhteensä 12 (11–14) ja kahden suden asuttamia reviirejä kahdeksan (6–10). Itäisen Suomen laumoista neljän (3–5) arvioitiin liikkuvan Suomen ja Venäjän rajan molemmin puolin. Kahden suden asuttamista reviireistä yksi (0–3) sijaitsi valtakunnan rajalla.

Poronhoitoalueella ei ollut maaliskuussa 2025 todennäköisimmin yhtään (0–3) lauma- tai parireviiriä. Syksyllä 2024 poronhoitoalueella arvioitiin olleen yhteensä kuusi pari- tai laumareviiriä, joista yhdellä eli perhelauma. Talven aikana susia poistettiin poronhoitoalueelta vahinkoperusteisin luvun 26 yksilöä, minkä seurauksena maaliskuussa 2025 reviireillä arvioitiin olleen enää yksittäisiä susia.

Luonnonvarakeskuksen julkaiseman verkkoraportin (susikanta_2025_reviiritiedot.pdf) mukaan Lapin maakunnan alueella on ollut havaintoja kolmelta alueelta (Luiro, Tuntsa ja Hautajärvi-Onkamo). Näiltä alueilta on tehty koko havaintokaudella 28 havaintoa parista ja 11 havaintoa laumasta. Keväältä on tehty 2 havaintoa parista Tuntsan alueella.

Lapin alueelta on riistavahinkorekisterin perusteella 1.8.2025 alkaen kirjattu yhteensä 103 havaintoa susista, joissa on kirjauksia 136 yksilöstä. Havaintoja on kirjattu Inarista, Muoniosta, Keminmaasta, Kittilästä, Rovaniemeltä, Pelkosenniemeltä, Posiolta, Sallasta, Simosta ja Sodankylästä. Sodankylässä on kirjattu kaksi havaintoa, joissa on havaittu 3 yksilöä ja yksi havainto 4 yksilöstä. Sallasta on kirjattu havaintoja 2 ja 3 yksilöstä. Savukoskelta on kirjattu yksi havainto 7 yksilöstä.

Lapin alueelta on riistavahinkorekisterin perusteella ilmoitettu 1.8.2025 alkaen 526 suden tappamaa poroa. Ilmoituksia on tehty Inarista, Enontekiöltä, Simosta, Kemijärveltä, Kittilästä, Kolarista, Muoniosta, Pellosta, Pelkosenniemeltä, Posiolta, Ranualta, Rovaniemeltä, Sallasta, Simosta, Savukoskelta, Sodankylästä ja Tervolasta.

Susikannan tila poikkeuslupa-alueella

Riistavahinkorekisterin tietojen mukaan hakemusalueelta on kirjattu 28.3.2026 havainto kahdesta sudesta.

Hakemusalueelta on saatu saaliiksi vahinkoperusteisella poikkeusluvalla susi 30.3.2026 Kostia Talasvaaran pohjoispuolelta.

Hakemuksen mukaan haettavalla poikkeuslupa-alueella on liikkunut ja tappanut poroja 1 susi 30.3. saaliiksi saadun suden lisäksi.

Suomen riistakeskus katsoo, että huomioiden 28.3.2026 mukaisen havainnon kahdesta sudesta ja alueelta ilmoitetut porovahingot, alueella liikkuu edelleen yksi susi.

Lajin biologiset ominaispiirteet

Luonnonvarakeskuksen kanta-arvion (Valtonen, Mia; Heikkinen, Samuli; Johansson, Helena; Härkälä, Antti; Helle, Inari; Mäntyniemi, Samu; Kojola, Ilpo (2024) Susikanta Suomessa maaliskuussa 2024. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 54/2024, Luonnonvarakeskus. Helsinki. 41 s) mukaan: "Useiden muiden koiraeläinten tapaan susikanta voi kasvaa nopeasti ravintotilanteen niin salliessa. Susi saa ensimmäiset pentunsa tavallisesti kolmevuotiaana ja lisääntyy sittemmin vuosittain. Pentuja syntyy tavallisesti 3–6, suurimmissa pentueissa voi vielä syksylläkin olla kymmenkunta pentua. Ensimmäistä kertaa lisääntyvän parin pentueet ovat keskimäärin hieman pienempiä kuin parin myöhemmät pentueet. Saalistilaston perusteella Suomen talvisessa susikannassa on edellisenä keväänä syntyneitä pentuja noin 40 %. Osuus on selvästi suurempi kuin muilla suomalaisilla suurpedoilla. Susilauma saa alkunsa parin muodostumisesta. Pari voi muodostua mihin vuodenaikaan tahansa, mutta tavallisimmin se tapahtuu kesällä, kun keväällä vaeltaneet nuoret sudet kohtaavat. Uros ja naaras alkavat liikkua yhdessä ja merkata hajumerkein tulevaksi lisääntymisreviiriksi löytämänsä aluetta, jonka pinta-ala Suomessa on keskimäärin noin 1 000 km², pienimmillään 300 km² ja suurimmillaan lähes 2 000 km². Lisääntymisreviiri on alue, jonka pari varaa omaan ja myöhemmin syntyvän pentueensa käyttöön, ja pyrkii pitämään sieltä muut sudet pois. Naapureina elävien parien tai laumojen reviirit sijoittuvat yleensä erilleen toisistaan. Pysyvän susilauman muodostaa lisääntynyt pari ja niiden pennut. Pennut alkavat liikkua emojensa matkassa syyskuussa. Laumaan voidaan hyväksyä myös vieras susiyksilö, tavallisimmin korvaamaan kuollut aikuinen.

Omilla rajatuilla alueilla elävät reviiriään merkkavat parit sekä parien ja niiden saamien jälkeläisten muodostamat perhelaumat. Näiden lisäksi susikannassa on pieni määrä yksin eläviä paikallisia susia. Valtaosa yksin elävistä susista on kuitenkin vaeltelevia, sopivaa lisääntymisaluetta ja -kumppania etsiviä yksilöitä. Vaeltelijoiden osuus susikannassa vaihtelee vuodenajan mukaan. Se nousee huhtikuussa, kun nuoret sudet alkavat itsenäistyä, ja pysyy keskimääräistä korkeampana syksyyn asti."

Poronhoitoalueella susien elinympäristöt eivät poikkea merkittävästi muusta maasta. Poronhoitoalueella sudella on kuitenkin käytettävissä merkittävä ravintoresurssi, koska vapaana laiduntavia poroja on sudelle saatavilla ja ne ovat sudelle kohtalaisen helppoja pyydystettäviä. Poronhoitoalueella erityisesti valtakunnan itärajan tuntumassa on viime vuosina tavattu susipentueita. Laumojen pentumäärät ovat olleet poronhoitoalueen laumoista saaliiksi päätyneiden yksilömäärien perusteella keskimääräisiä tai jopa sitä suurempia. Useissa tapauksissa poronhoitoalueella poikkeuslupien nojalla pyydetävät susiyksilöt ovat kuitenkin nuoria yksinäisiä susia tai reviiriä muodostavia pareja.

Poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen haetulla poikkeuslupa-alueella:

Susi aiheuttaa alueella kumuloituvia porovahinkoja.

Hakemuksen mukaan susi tappaa ja syö poroja.

Inarin kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta saatujen ja riistavahinkorekisteristä tarkasteltujen tietojen perusteella hakemusalueelta

on ilmoitettu aikavälillä 29.3.-31.3. yhteensä 10 suden tappamaa poroa, joiden tappopäivät ovat aikavälillä 25.3.-31.3.2026.

Hakemusalueelta on saatu saaliiksi susi 30.3.2026 Kostia Talasvaaran pohjoispuolelta.

Hakemusalueelta on löydetty 30.3.2026 kolme suden tappamaa poroa, joista yhden tappopäivä on 28.3. ja kahden 30.3. Lisäksi hakemusalueelta on löydetty 31.3.2026 kaksi suden tappamaa poroa, joiden arvioidut tappopäivät ovat 31.3. ja 27.3.

Hakija on antanut riistakeskukselle selvityksen, jonka liitteenä on ollut piirretty kartta 30.3.2026 saaliiksi saadun suden liikkumisesta ennen sen saaliiksi saamista aikavälillä 29.3.-30.3.2026 Selvityksen perusteella kyseinen susiyskilö ei ole aiheuttanut Santapään länsipuolella 30.3.2026 kahta porovahinkoa. Lisäksi Ahvenjärven itäpuolelta on edelleen löydetty suden tappama poro, jonka tappopäivä on 31.3.2026.

Huomioiden alueelta 28.3. tehdyn havainnon kahdesta sudesta, vahinkojen suuren kokonaisuuskertymän, hakijan antaman selvityksen saaliiksi saadun suden kulkureitistä ja 30.3. tapahtuneet 2 porovahinkoa ja edelleen 31.3. tapahtuneen 1 porovahingon sekä näiden vahinkojen sijainnit, katsoo riistakeskus, että alueella on susi, joka aiheuttaa erityisen merkittäviä porovahinkoja tai vaaran erityisen merkittävien vahinkojen jatkumisesta edelleen.

Suomen riistakeskus katsoo, että tässä kyseisessä tapauksessa on käsillä samankaltainen tilanne, kuin aiemmassa Pohjois-Suomen hallinto-oikeuden päätöksessä (Dnro 1772/03.04.04.34/2022, annettu 7.12.2023). Pohjois-Suomen hallinto-oikeuden mukaan suden oli katsottava aiheuttaneen vaaran erityisen merkittävän vahingon syntymisestä. Sillä, että valtio korvaa aiheutuneita vahinkoja, ei ollut merkitystä arvioitaessa vahinkoedellytyksen täyttymistä. Näin ollen metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 2 kohdassa poikkeusluvan myöntämiselle asetettu edellytys erityisen merkittävän vahingon ehkäisemisestä on täyttynyt.

Viranomaisten, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeusluvan hakuperusteeseen:

Inarin kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta saatujen ja riistavahinkorekisteristä tarkasteltujen tietojen perusteella hakemusalueelta on ilmoitettu aikavälillä 29.3.-31.3. yhteensä 10 suden tappamaa poroa, joiden tappopäivät ovat aikavälillä 25.3.-31.3.2026.

Viimeisimpien kahden päivän aikana on löydetty 30.3. kolme suden tappamaa poroa, joista yhden tappopäivä on 28.3. ja kahden 30.3. Lisäksi hakemusalueelta on löydetty 31.3. kaksi suden tappamaa poroa, joiden arvioidut tappopäivät ovat 31.3. ja 27.3.

Toimenpiteet, jotka poikkeusluvan sijasta voitaisiin toteuttaa:

Luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohta velvoittaa jäsenvaltiot esittämään täsmälliset ja asianmukaiset perustelut sille, ettei muuta tyydyttävää ratkaisua ole niiden päämäärien saavuttamiseksi, joihin on vedottu

poikkeuksen tueksi (ks. esim. unionin tuomioistuimen tuomio C-342/05, kohta 31 ja unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisu, C-674/17, kohta 49). Tätä perusteluvollisuutta ei ole noudatettu silloin, kun poikkeuksesta tehdyssä päätöksessä ei ole mainintaa siitä, ettei muuta tyydyttävää ratkaisua ole, eikä viittausta tämän osalta merkityksellisiin teknisiin, oikeudellisiin ja tieteellisiin selvityksiin (unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisu, C-674/17, kohta 50).

Suomen riistakeskus katsoo saatujen käytännön esimerkkien pohjalta, että erityisen merkittävää vahinkoa aiheuttavan suden häätäminen hakemusalueelta ei ole muu tyydyttävä ratkaisu suden aiheuttamien erityisen merkittävien vahinkojen estämiseksi, koska poroja tappava susi todennäköisesti palaa takaisin elinpiirilleen saalistamaan poroja tai siirtyy toiselle alueelle tappamaan poroja. Lisäksi kun otetaan huomioon poronhoidon luonne ja vallitsevat olosuhteet hakemusalueella, suden porotaloudelle aiheuttamia erityisen merkittäviä vahinkoja ei käytännössä voida ehkäistä myöskään esimerkiksi aitaamalla taikka paimentamalla poroja.

Maa- ja metsätalousministeriön hyväksymän Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan Suomessa ei suoriteta suden siirtoistutuksia. Lisäksi Suomen riistakeskus katsoo, että metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen mukaisesti muuna tyydyttävänä ratkaisuna ei voida karhua, sutta, ilvestä ja ahmaa koskevan poikkeusluvan kohdalla yksilön tai yksilöiden loukuttamista tai nukuttamista ja siirtämistä toisaalle. Lisäksi metsästyslain 41 a §:n 5 momentin mukaan samaisen pykälän 1 momentin säännöksiä sovellettaessa muuksi tyydyttäväksi ratkaisuksi ei katsota 4 momentissa tarkoitettua rauhoituksesta poikkeamista eikä 10 §:n 1 momentissa tarkoitettua metsästystä, jotka järjestetään alueellisen kiintiön perusteella.

Porovahinkojen ennalta ehkäisyä on selvitetty erillisissä hankkeissa, kuten esimerkiksi Suomussalmen kunnan hallinnoimassa ”Maasuorpetojen vaikutukset, seuranta ja vahinkojen ennaltaehkäisy” -hankkeessa (Järvenpää 2014). Hankkeessa ei kuitenkaan löydetty porotalouden kannalta toimivia ratkaisuja porovahinkojen ehkäisemiseksi. Selvitykset ja käytännön kokemukset ovatkin osoittaneet, että poronhoitoalueella ei ole metsästyksen ohella tällä hetkellä käytännössä toteutettavissa muita tyydyttäviä ratkaisuja suden aiheuttamien erityisen merkittävien porovahinkojen ehkäisemiseksi, sillä maastossa vapaasti laiduntavien porojen suojaaminen on käytännössä mahdotonta, ja vahinkoja syntyy porojen valvonnasta ja laiumilla läsnäolosta huolimatta (usein yöaikaan).

Suomen riistakeskus on ottanut päätöksenteossa huomioon myös sen, että hakemusalueella porot laiduntavat tähän vuodeen aikaan osittain vapaasti luonnossa, joten käytännössä on mahdotonta estää suden aiheuttamat porovahingot muulla tavalla kuin poistamalla erityisen merkittävää vahinkoa aiheuttavat yksilöt tappamalla. Myös korkein hallinto-oikeus (Dnro 3493/1/13, annettu 28.05.2014) ja Pohjois-Suomen hallinto-oikeus (Dnro 1772/03.04.04.04.34/2022, annettu 7.12.2023) ovat katsoneet vastaavan kaltaisissa tilanteissa päätöksissään, että tarvittavan vaikutuksen saavuttamiseksi ei ole osoitettavissa muuta tyydyttävää ratkaisua kuin susien poistaminen tappamalla hakemusalueelta.

Lisäksi Pohjois-Suomen hallinto-oikeus toteaa ratkaisussaan dnro 327/03.04.04.04.34/2024, annettu 22.10.2025 seuraavaa: ”Lausunnon

mukaan porovahinkojen ennalta ehkäisyä on myös selvitetty erillisessä hankkeessa, jossa ei ole löydetty porotalouden kannalta toimivia ratkaisuja. Porojen aitaamisessa on tavanomaisesti kyse poroverkolla ja aidaksilla toteutetusta kevyehköstä aidasta, jonka tarkoitus on pitää porot sisällä aitauksessa. Varsinaista petosuoja aitaukset eivät anna. Petosuojauksen osalta suuren porotokan vaatima aitauksen pinta-ala, talviset olosuhteet eli lumen vaikutus sähköistetyin aidan toimintavarmuuteen, metsämaastoon lähtökohtaisesti sijoitetun aitauksen rakentaminen sekä myös valvonta ja huolto tekisivät aidasta yksinomaisena suojakeinona hyvin kalliin.”

Hakemusalueella syntyneet vahingot kokonaisuudessaan ovat jo erityisen merkittäviä ja todennäköisesti kasvavat edelleen. Vahinkotilastojen perusteella ja aikaisempien vuosien kokemusten perusteella voidaan arvioida, että porotaloudelle aiheutuvat vahingot edelleen jatkuvat ja kasvavat, mikäli poroja tappavia susiyksilöitä ei saada metsästettyä. Suden pyyntiin myönnettyjen poikkeuslupien käytön seurannalla on voitu osoittaa, että vahinkoa aiheuttavien yksilöiden poistamisella voidaan estää erityisen merkittävien porovahinkojen syntymistä. Hakemusalueella toteutuu siten tilanne, johon unionin tuomioistuimen tuomion C-601/22 kohdassa 71 viitataan: ” Kuten komissio ohjeasiakirjansa 3–24 kohdassa pääosin toteaa, on kuitenkin vielä edellytettävä, että tuleva vahinko ei yhtäältä ole puhtaasti hypoteettinen – mikä on osoitettava todisteilla – ja että vahingon on toisaalta voitava katsoa johtuvan ainakin suurelta osin poikkeuksen kohteena olevasta eläinlajista.”

Hakemuksen mukaan alueella on oltu edellisen suden poikkeuslupapyynnissä. Alueella on ollut kaksi sutta. Eri suden jäljiltä on löytynyt raadot. Toimenpiteellä ei ole ollut vahinkoja estävää vaikutusta.

Suomen riistakeskus toteaa, että 30.3.2026 on alueelta saatu saaliiksi yksi susi. Hakemusalueella vahingot ovat jatkuneet ja alueelta on löydetty 3 suden tappamaa poroa, joiden arvioidut tappopäivät ovat 30.3.-31.3.2026 Suomen riistakeskus on edellyttänyt hakijalta selvitystä siitä, mihin perustuen 31.3. ilmoitetut poron raadot ovat olleet hakemukseen kirjatun mukaisesti toisen suden aiheuttamia. Hakija on toimittanut pyydetyn selvityksen. Hakija on toimittanut selvityksen saaliiksi saadun suden reitistä aikavälillä 29.3.-30.3.2026.

Selvityksen perusteella voidaan todeta, että alueella edelleen liikkuva susi on aiheuttanut kaksi porovahinkoa 30.3.2026 ja yhden 31.3.2026, eikä siten yhden suden pyydystämällä ole voitu estää suden aiheuttamien vahinkojen jatkumista alueella.

Edellä olevan perusteella Suomen riistakeskus on päätösharkinnassaan katsonut asiassa merkitykselliseen parhaaseen tieteelliseen ja tekniseen asiantuntemukseen tukeutumalla sekä ottamalla huomioon akuutissa tilanteessa kyseessä olevaan erityiseen tilanteeseen liittyvät olosuhteet, että asetetun päämäärän saavuttamiseksi ja akuutin ongelman ratkaisemiseksi ei ole päätöksen mukaisella poikkeuslupa-alueella olemassa muuta tyydyttävää ratkaisua (ks. C-674/17 ja C-601/22). Toisin sanoen Suomen riistakeskus on arvioinut muita mahdollisia ratkaisuja asiassa merkityksellisen parhaan käytettävissä olevan tieteellisen ja teknisen asiantuntemuksen perusteella ottamalla huomioon myös muun muassa niiden taloudelliset vaikutukset – vaikka ne eivät olekaan ratkaisevia – ja punnitsemalla näitä ratkaisuja suhteessa asianomaisen eläinlajin suotuisan suojelun tason säilyttämistä tai ennalleen saattamista koskevaan yleiseen tavoitteeseen (ks. C-601/22, kohta 86).

Rajattu alue:

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät. Alueen rajauksessa on otettu huomioon porotaloudelle aiheutunut erityisen merkittävä vahinko, vahinkojen jakautuminen alueelle ja vahingonuhka sekä suden laaja liikkuminen.

Suomen riistakeskus on katsoo, että alueen rajausta on tehty myös siten, että varmistuttaisiin mahdollisimman hyvin siitä, että pyynti kohdistuu juuri erityisen merkittävää vahinkoa porotaloudelle aiheuttavan suden poistamiseen ja että myös poikkeusluvan käyttö on käytännössä mahdollista.

Suomen riistakeskus katsoo tällöin edellytysten täyttyvän siten, että poikkeuslupa voidaan myöntää päätöksen mukaisesti rajatulle alueelle.

Poikkeuslupa-aika:

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää korkeintaan 31 vuorokauden ajaksi.

Suomen riistakeskus katsoo, että poikkeuslupa on tarpeen myöntää mahdollisimman pitkälle ajanjaksolle. Pidemmällä ajanjaksolla pyynnin kohteena olevat yksilöt liikkuvat todennäköisemmin pyyntialueen sisällä ja ne voidaan havaita varmemmin. Lisäksi yksilö voidaan saada todennäköisemmin pyydetyksi, koska voidaan tehdä useampia pyyntiyrityksiä ja muuttaa ja kehittää tarvittaessa pyyntitaktiikkaa.

Sallittu pyynnin määrä:

Poikkeuslupa on myönnetty yhdelle sudelle. Suomen riistakeskus katsoo, että myönnetyllä poikkeusluvalla voidaan tämänhetkisten vahinko-, vahingon uhka- ja susitietojen perusteella vähentää niitä vahinkoja, mitä hakemuksessa on esitetty.

Metsästyksenjohtajat:

Metsästyslain 30 §:n 1 momentin mukaan suden poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästyksen osallistuva henkilö on velvollinen noudattamaan metsästyksen johtajan antamia määräyksiä, ja metsästyksen johtaja saa kieltää metsästyksen osallistumisen henkilöltä, joka ei noudata annettuja määräyksiä.

Metsästysasetuksen 23 §:n 3 momentin mukaan suden metsästyksen johtajan tulee 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat; 2) antaa metsästyksen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä; 3) huolehtia, että poikkeusluvan

ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Suden metsästyksen johtajasta ja varajohtajista on poikkeusluvan saajan ilmoitettava kirjallisesti ennen metsästyksen alkamista asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle.

Seuruemetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä, mikäli metsästys tapahtuu muuten kuin vahtimalla.

Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

Päätökseen liittyvät muut poikkeukset:

Suomen riistakeskus katsoo, että tässä nimenomaisessa tapauksessa jo syntyneet vahingot ovat erityisen merkittäviä ja enempien vahinkojen estämiseksi pyynti tulee voida suorittaa mahdollisimman tehokkaasti. Ottaen huomioon alueen olosuhteet, jo syntyneet erityisen merkittävät vahingot ja riski enempien vahinkojen syntymiseen, Suomen riistakeskus katsoo, että

1) Pyyntin yhteydessä voidaan poiketa päätöksen mukaisesti metsästyslain 32 §:ssä säädetystä maalla kulkevan moottorikäyttöisen ajoneuvon ja ilma-aluksen käytön rajoituksesta. Suomen riistakeskus on kuitenkin rajoittanut pyynnissä käytettävien maalla kulkevien moottorikäyttöisten ajoneuvojen (moottorikelkkojen tai mönkijöiden) määrän kymmeneen (10) ja ilma-alusten (helikopteri) määrän yhteen (1), jotta päästään tehokkaaseen pyynnin toteuttamiseen erityisen merkittävien vahinkojen estämiseksi.

2) Pyyntin yhteydessä voidaan poiketa metsästyslain 33 §:n 1 momentin 5 kohdan keinotekoisien valolähteen käyttökiellosta. Pyyntin tehokkuuden varmistamiseksi Suomen riistakeskus katsoo, että pyynnin tehokkuuden varmistamiseksi myös hämärässä ja pimeässä on tarpeen sallia em. poikkeus.

3) Lisäksi tässä yhteydessä on tarpeen poiketa metsästysaseen kuljettamista maalla kulkevassa moottorikäyttöisessä ajoneuvossa (moottorikelkka tai mönkijä) metsästyslain 35 §:n 3 momentin kiellosta, koska hakijalla on tähän hyväksyttävä syy.

Suomen riistakeskus on päättänyt antaa luvan poiketa metsästyslain 35 §:n 2 momentin kiellosta suden välittömässä lopettamistilanteessa, jolloin metsästysase voi olla maalla kulkevassa moottorikäyttöisessä ajoneuvossa (moottorikelkka tai mönkijä) tai ilma-aluksessa (helikopteri) moottorin käydessä ladattuna ja sijoittamattomana suojuukseen tai suojuuttuun tilaan. Poikkeaminen on tarpeen lopettamistilanteen sujuvoittamiseksi.

Loppuyhteenveto:

Euroopan unionin tuomioistuimen mukaan (tuomio C-674/17, 10.10.2019) luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohta, jossa määritellään yksityiskohtaisesti ja kattavasti edellytykset, joilla jäsenvaltiot voivat poiketa 12-14 artiklasta sekä 15 artiklan a ja b alakohdasta, on direktiivillä käyttöön otettua suojelujärjestelmää koskeva poikkeus, jota on tulkittava suppeasti (ks. vastaavasti tuomio 20.10.2005, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, C-6/04, EU:C:2005:626, 111 kohta ja tuomio 10.5.2007, komissio v. Itävalta,

C-508/04, EU:C:2007:274, 110 ja 128 kohta) ja jonka vuoksi todistustaakka edellytysten täyttymisestä on päätöksen tekevällä viranomaisella kunkin poikkeuksen osalta (ks. vastaavasti tuomio 8.6.2006, WWF Italia ym., C-60/05, EU:C:2006:378, 34 kohta). Poikkeuslupan hakija on esittänyt perusteensa hakemuksessaan. Koska todistustaakka poikkeuslupaedellytysten täyttymisestä on Suomen riistakeskuksella, on Suomen riistakeskus selvittänyt hakemuksen perusteita hakemuksessa esitettyä seikkaperäisemmin päätöksestä ilmenevällä tavalla.

Hakija on hakenut poikkeuslupaa yhden suden pyydystämiseksi porotaloudelle aiheutuvien erityisen merkittävien vahinkojen ehkäisemiseksi. Hakijalle myönnetään poikkeuslupa yhden suden tappamiseen päätöksellä rajatulle alueelle porotaloudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi, koska muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole.

Käytettävissä olevien tietojen perusteella voidaan perustellusti olettaa pyynnin kohdistuvan erityisen merkittävää vahinkoa aiheuttavaan susiyksilöön. Yhden suden poistaminen ei haittaa myöskään suotuisan suojelutason säilyttämistä lajin luontaisella levinneisyysalueella.

Edellä mainituilla perusteluilla ja ottaen huomioon oikeusohjeissa mainitut säännökset Suomen riistakeskus on tehnyt päätöskohdasta ilmenevän päätöksen.

Päätöksen täytäntöönpano

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentin mukaan päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana, jos laissa tai asetuksessa niin säädetään tai jos päätös on luonteeltaan sellainen, että se on pantava täytäntöön heti, tai jos päätöksen täytäntöönpanoa ei yleisen edun vuoksi voida lykätä.

Riistahallintolain (158/2011) 31 §:n 2 momentin mukaan yksittäistä lupaa koskeva Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Lisäksi Suomen riistakeskus katsoo, että tämä päätös on luonteeltaan sellainen, että se on pantava täytäntöön lainvoimaa vailla olevana, koska poikkeuslupa erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi menettäisi merkityksensä, jos sitä ei voisi panna täytäntöön heti päätöksessä mainitusta ajankohdasta lukien.

Edellä olevan perusteella tämä Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön päätöksessä mainitusta ajankohdasta lukien. Riistahallintolain 31 §:n 2 momentin nojalla muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Oikeusohjeet

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita:

metsästyslain (615/1993) 32 §:n 1 ja 2 momentti, 33 §:n 1 momentti, 35 §:n 2 ja 3 momentti, 41 §:n 1 ja 3 momentti, 41 a §:n 1 ja 2 momentti, 51 §:n 1 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentti ja 31 §:n 2 momentti, oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentti, metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §, 2 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 4 §:n 1 ja 2 momentti, 5 §:n 1 momentti ja 7 §:n 1 ja 3 momentti, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2026 ja 2027 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1218/2025) 1 §.

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Käsittelymaksun määräämisen osalta valittaja voi vaatia valtion maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Sami Tossavainen 0294312304 sami.tossavainen@riista.fi

SUOMEN RIISTAKESKUS
Julkiset hallintotehtävät

Sauli Härkönen
Julkisten hallintotehtävien päällikkö

Sami Tossavainen
Riistapäällikkö

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentin nojalla.

Päätös hakijalle sähköisen palvelun kautta.

JAKELU

Tiedoksi:
INARIN RIISTANHOITOYHDISTYS
METSÄHALLITUS
METSÄHALLITUS, ERÄVALVONTA
LAPIN POLIISILAITOS
LAPIN RAJAVARTIOSTO
SUOMEN LUONNONSUOJELULIITON LAPIN PIIRI RY
PALISKUNTAIN YHDISTYS
LUONNONVARAKESKUS
TRAFICOM
INARIN KUNTA

MAKSU

Käsittelymaksu 70.00 EUR

LIITTEET

LIITE 1: Lupa-alueen kartta
LIITE 2: Luke, saate
LIITE 3: Luke, saalislomake

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusaika

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähetin tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta (<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>). Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä voidaan periä oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015, <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455#P5>) mukaisesti. Ajantasainen tieto oikeudenkäyntimaksuista löytyy <https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index/asiointijulkisuus/maksut/oikeudenkayntimaksuthallinto-oikeudessa.html>.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Pohjois-Suomen hallinto-oikeus, PL 189, 90101 Oulu
 Käyntiosoite: Pohjois-Suomen hallinto-oikeus, Torikatu 34–40, Oulu
 Sähköposti: pohjois-suomi.hao@oikeus.fi
 Puhelin: 029 56 42800 Faksi: 029 56 42841

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2026 ja 2027 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1218/2025) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määrittämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)
- päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.